

φισμόν εἰς τὸ στήθος, καὶ ἡ νίκη ἀπέμεινεν εἰς τὸν θῆ-
λον ἀνταγωνιστήν.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς φεβρουαρίου τελεῖται ἐν Νέφ
Υόρκη μέγας ἀγὼν σφαιριστῶν. Ὁ πρῶτος νικητὴς
θὰ λάβῃ βραβεῖον 12 χιλ. φράγκων, οἱ τρεῖς δὲ μετ'
αὐτὸν ἄλλα μικρότερα ποσά.

— Οἱ σπουδασταὶ τῶν Παρισίων νεωτερίζοντες ἀπό
τινος ἀντὶ τῶν συνήθων πύλων φέρουσι πιλίδια βελού-
δινα μαῦρα κεκοσμημένα διὰ χρωματιστοῦ σειρητιοῦ,
ὥστε οἱ ἀνήκοντες εἰς ἐκάστην σχολὴν νὰ διακρίνονται
ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ σειρητιοῦ. Ὡς γνωστὸν συρμός
παρεμφερῆς ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς γερμανοῖς φοιτηταῖς,
οἵτινες φέρουσι πιλίδια χρωματιστὰ ὀηλοῦντα ὄχι τὴν
σχολήν, ἀλλὰ τὸ φοιτητικὸν σωματεῖον εἰς ὃ ἀνήκουσι.

— Τύρας ὁ περίφημος κύων τοῦ Βίσαρκ, ὁ ἐπικα-
λούμενος Σκύλος τῆς αὐτοκρατορίας ἐξεμέτρησε τοῦ
ζῆν ἄφεις ἄφατον λύπην εἰς τὸν σεπτὸν αὐτοῦ κύριον.

— Καὶ ἐν Λονδίῳ γενήσεται προσεχῶς ἀγὼν ἀλλύλους.
Ὁ ἀγὼν ἔσται διεθνής. Ἐκ τῶν γυναικῶν ὅσαι δηλώσω-
σιν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ μεταάσχωνιν αὐτοῦ θὰ ἐκλεγῶσιν
τὸν κάλλος καὶ θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς κοινὴν θέαν. Πᾶς ἐπι-
σκέπτης τῆς ζωντανῆς ταύτης ἐκθέσεως θὰ λαμβάνῃ
ψηφοδέλτιον λευκὸν ἐφ' οὗ δικαιοῦται νὰ γράψῃ τὸ ὄ-
νομα ἐκείνης ἐκ τῶν τριάκοντα ἢ νομίζει ἀξίαν τοῦ
ἄθλου. Γινομένης δ' ἐν τέλει διαλογῆς θ' ἀπονεμηθῇ
τοῦτο εἰς τὴν πλειοψηφήσουσαν. Εἶνε δὲ τὸ ἄθλον 200
λίραι στερλίνας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὰ κλειστά παράθυρα ἑμοιάζουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς
τυφλῶν. Αἱ ὕαλοι λάμπουσι, τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρα-
νοῦ κατοπτρίζεται ἐπ' αὐτῶν, καὶ παρατηροῦν χωρὶς
νὰ βλέπουν.

*

Ἐχομεν περισσοτέραν ἀνάγκην ἐκδηλώσεως τῆς
χαρᾶς ἢ τῆς λύπης. Ἡ χαρὰ εἶνε λάλος· ἡ λύπη εἶ-
νε σιωπηλή.

*

Ἐπάρχουσι ἀνθρώποι τοὺς ὁποῖους φυλάττει μάλ-
λον ὁ φόβος τοῦ γελίου ἢ ὁ φόβος τοῦ κακοῦ.

*

Εἶνε τις ἀληθῶς ἀξιαγάπητος μόνον ὅταν εὕρισκῃ
εὐχαρίστησιν εἰς τοῦτο.

*

Τὸ μέγα θέλητρον τῆς μοναξίας εἶνε ἡ σιγή.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ

Μάνα μ', εἰς τὸ περιθόλι μας καὶ στῆς πορτοκαλιαῖς μας,
ἐκεῖ καθόμουν κ' ἔραβα καὶ κένταγα μαντίλι.
Ἐκεῖ περάσαν τρεῖς αἰτοὶ καὶ τρεῖς καλοὶ λεβέντες.
Ἐνας μὲ μῆλο μὲ βαρεῖ κ' ἄλλος μὲ πορτοκάλι,
Κι' ὁ τρίτος ὁ καλλίτερος πετᾷ νὰ δαχτυλίδι.
Μάνα μ', τὸ μῆλο τῶφαγα, τὸ πορτοκάλι τῶχω,
τὸ δαχτυλίδι τὸ φορῶ γιὰτ' εἶνε ἀρραβῶνα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Ὁ Κάρολος Μιλλόκερ εἶνε συνθέτης μελοδραμα-
τικῶν δημοτικώτατος ἀνά τὴν Αὐστρίαν πᾶσαν καὶ
τὴν Γερμανίαν, τὸ δὲ ἄριστον τῶν ἔργων αὐτοῦ ὁ
Πτωχὸς Σπουδαστῆς μεταφρασθὲν ἐσχάτως
γαλλιστὶ παρεστάθη μετ' ἐπιτυχίας ἐν τινι παρισι-
νῷ θεάτρῳ. Ἐπὶ τῇ παραστάσει ταύτῃ αἱ γαλλι-
καὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὸ ἐξῆς δραματικὸν ἐπει-
σόδιον ἀναφερόμενον εἰς τὸν Βιενναῖον μουσουργόν.

Ἄγνωστον εἰς ποίαν τάξιν ἀνήκεν ἐκείνη, ἥτις
γοητευθεῖσα ἐκ τῆς μουσικῆς εὐφρίας τοῦ Μιλλόκερ
ἠγάπησεν αὐτόν ἤτο κυρία ὑψηλῆς περιωπῆς ἢ κόρη
τοῦ λαοῦ; δὲν ἐξηκριβώθη τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ἔρωσ
αὐτῆς ὑπῆρξεν ἀληθῆς, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ἀπεγνωσμένη
πρᾶξις εἰς ἣν προσέβη. Ὁ καλλιτέχνης ὅπως ἀρρωσι-
μένος εἰς τὴν τέχνην του, φύσει δ' ἄλλως δειλὸς καὶ
ἄπειρος, οὐδεμίαν παρέσχε προσοχὴν εἰς τὰς ἐρωτι-
κὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγνώστου κυρίας. Λαμβάνων ἐ-
κάστοτε ἐπιστολὰς πλήρεις πάθους παρ' αὐτῆς, ἀνε-
γίνωσκεν ἀδιαφόρως τὸ περιεχόμενον καὶ τὰς ἐρρι-
πτεν εἰς τὸ κλάθιον τῶν ἀχρήστων χαρτίων. Ἐν
τούτοις αἱ ἐπιστολαὶ καθίσταντο ἡμέρα τῇ ἡμέρα
περιπαθέστεραι καὶ ἡ γράφουσα κατ' ἐπανάληψιν ἔ-
λεγε πρὸς τὸν ἄσπλαγγχον μουσικόν ὅτι αὐτὸν θὰ
βρῶνῃ ἢ εὐθύνῃ ἂν συμβῇ κακὸν τι ὡς ἐκ τῆς ἐπι-
μόνου σιωπῆς του. Ἄλλ' εἰς τὸ κοινότατον τοῦτο
σχῆμα τῆς ἐρωτικῆς ρητορείας ὁ Μιλλόκερ οὐδεμίαν
ἔδειξε προσοχὴν. Τέλος ἦλθε καὶ μικρὰ τις ἐπιστο-
λὴ λέγουσα ῥητῶς ὅτι ἀνεπέμνε μὴ ἀνταποκρινόμενος
εἰς τὸν ἔρωτα, ὃν ἄκων ἐνέπνευσε, τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἢ
παραστάσις τοῦ Πτωχοῦ Σπουδαστοῦ θὰ δια-
ταραχθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ τραγικοῦ συμβάντος. Ὁ
Μιλλόκερ ἐξοργισθεὶς ἀπέριψε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀπε-
φάσισε πλέον νὰ μὴ ἀνοιξῇ ἄλλην ἐν τῷ μέλλοντι
φέρουσαν τὸν γνωστὸν χαρακτῆρα ἐπὶ τοῦ φακέλου.
Μετέβη τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ θέατρον καὶ διηθῆνεν τὴν
ὀρχήστραν αὐτοπροσώπως, λησμονήσας πλέον ἐντε-
λῶς τὰ τῆς ἐπιστολῆς. Αἴφνης, καθ' ἣν στιγμήν ἐ-
ψάλλετο ἡ διωδία: Πιεθαίνω ἀπ' τὴν ἀγάπῃ!
πυροβολισμὸς ἠκούσθη ἀπὸ τινος θεωρείου· μία γυνὴ
εἶχεν αὐτοκτονήσῃ, ἄνευ ἀμφιβολίας ἐκείνη ἥτις προ-
εἶπε τοῦτο εἰς τὸν Μιλλόκερ. Μετὰ τὸ τραγικὸν
συμβάν ὁ μουσικὸς κατελήφθη ὑπὸ τινος μισανθρωπίας
καὶ ἀπεμακρύνθη τοῦ κόσμου ἐπί τινα χρόνον· ἀντὶ
δὲ νὰ συγκινηθῇ ἐκ τοῦ καταφανοῦς τούτου μαρ-
τυρίου ἀληθοῦς ἀγάπης, τὸν αὐτὸν ἐπέμεινε θεωρῶν
αὐτὸ ἐντελῶς γελῶν. Ἐκτοτε δὲ ὁσάκις ἀκούει τὴν
λέξιν «ἔρωσ» καὶ «πάθος» καὶ «θυσία» καταλαμβάνε-
ται ὑπὸ νευρικῆς τινος εὐθυμίας, ἥτις ἐκχύνεται εἰς
σαρκαστικὸς γέλωτας ἢ εἰς τρελλὰς μουσικὰς συν-
θέσεις.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΥ

Ὁ Ἔδισον ὁ διάσημος ἐφευρέτης τοῦ φωνογρά-
φου καταρτίζει νῦν πρωτοτυπώτατον λεύκωμα πε-
ριέχον τὰς φωνὰς τῶν ἐπίσημοτάτων ἐκ τῶν συγ-

χρόνων ἀνδρῶν. Ὁ κατέχων τὸ λεύκωμα τοῦτο, τοῦ ὁποῦ τοῦ φύλλα διήλθον πρότερον διὰ τοῦ φωνογράφου, δύναται ὅποτεν θέλη νὰ ἀναπαράγῃ τὰς φωνὰς περιστρέφων αὐτὸ ἐκ νέου ἐν τῇ φωνογραφικῇ μηχανῇ. Ὁ Ἐδισον ὤρισε πρὸς τοῦτο ἀντιπροσώπους καὶ ἐν Εὐρώπῃ ὅπως ἀποταθῶσιν ἐκ μέρους αὐτοῦ εἰς μεγάλους πολιτικούς ἀνδρας. Ὁ Γλάδστων εὐχαρίστως ἀποδεχθεὶς τὴν αἴτησιν ἐλάλησεν ὡς ἐξῆς περίπου ἐν τῷ φωνογράφῳ: « Ὑπεῖμαι εὐχαρίστως εἰς τὴν αἴτησιν ὑμῶν, ἀποστέλλων τὴν φωνήν μου, μολονότι λυποῦμαι ὅτι ἤρειπώθη πλέον αὐτὴ τὴν σήμερον. Ἐν τούτοις προσφέρω ὑμῖν πᾶν ὅ,τι ὑπελείφθη εἰς ἀπόδειξιν τῆς εὐχαριστήσεως ἣν μοὶ παρέχει ἡ θαυμασία ἐφευρέσείς σας.»

Ὁ Ἐδισον ἴδρυσεν ἐν Νέα Ὑόρκη καὶ Ἑταιρίαν πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδος φωνογραφικῆς. Ἐκαστον τῶν μελῶν ἀντὶ συνήθους ἐντύπου φύλλου θὰ λαμβάνῃ τοιοῦτο κεχαραγμένον ἐν φωνογράφῳ, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναπαράγῃ τὰς φωνὰς ἐκ τῶν συζητήσεων τῆς βουλῆς, ἐκ συλλαλητηρίων, ἀναγνωσμάτων, θεατρικῶν παραστάσεων κλπ. τιθέμενον ἐκ νέου εἰς τὸν φωνογράφον τοῦ ὁποῦοῦ κάτοχος θὰ εἶνε πᾶς συνδρομητής.

ΚΥΝΕΣ ΚΗΔΕΥΟΜΕΝΟΙ

Συνήθεια ἤρχισεν ἐπικρατοῦσα ἀπὸ τινος ἐν Ἀμερικῇ, νὰ κηδεύωσιν ἐπισήμως τοὺς κύνας, ὅσους ζώντας πολὺ ἡγάπησαν. Πρὸ τινος ἐν Βαλτιμόρη πλουσίος τις γαιοκτήμων ἀπέδωκε τοιαύτας νεκρικές τιμὰς εἰς τὸν ἀποθανόντα μολοσσόν του: Τὸ πτώμα ἐτέθη ἐν φερέτρῳ ἐκ ξύλου πολυτελοῦς ἐπαστραμένῳ διὰ λευκοῦ σηρικῶ· ἡ κεφαλὴ τοῦ ζώου ἀνεπαύετο ἐπὶ μεταξοφουῶς προσκεφαλαίου τοῦ δὲ κάλυμμα τοῦ φερέτρου ἔφερε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν κεχαραγμένην ἐπὶ ἀργυρᾶς πλακῶς: « Πρίγκηψ, ἀποθνῶν τῇ 16 δεκεμβρίου 1888, ἐν ἡλικίᾳ δώδεκα ἐτῶν, ἕξ μηνῶν καὶ δεκατessάρων ἡμερῶν ». Ὁ νεκρὸς μετεφέρθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον, συνοδευόμενος ὑπὸ εἰκοσάδος κεκλημένων, καὶ κατετέθη εἰς τάφον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν οἰκογένειαν Σκόττ. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ ἴδιον μνημεῖον θὰ ἰδρῶσῃ εἰς μνήμην τοῦ πεφιλημένου τούτου κυνὸς ὁ πενθῶν κύριος.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ σοφὸς αἰγυπτιολόγος Μασπερό διατρέφων ἐν Βρυξέλλαις ἀνέφερεν ἐσχάτως ἐν ἐπιστημονικῇ διαλέξει τοῦ ἐξῆς ἀνέκδοτον:

Ἐπανερχόμενος ἐξ Αἰγύπτου ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Εὐρώπην μίαν λαμπρὰν μομίαν, μομίαν βασιλέως. Τὸ γαλλικὸν τελωνεῖον ἤνοιξε τὸ κιβώτιον.

— Τί εἶναι τὸ περιεχόμενον; ἐρωτᾷ ὁ ὑπάλληλος.

— Ἐνας Φαραῶ, ἕνας γνήσιος Φαραῶ τῆς δεκάτης ἑκτῆς δυναστείας.

— Φαραῶ! πρώτη φορὰ ἀκούω τέτοιο ἐμπόρευμα.

Καὶ ὁ ταλαίπωρος ὑπάλληλος μάτην φυλλομετρεῖ τὸ δασμολόγιον. Ἐπὶ τέλους, ἀφοῦ ἐξήτασε καὶ πάλιν τὴν μομίαν:

— Ἀφοῦ δὲν εἶνε εἰς τὸ δασμολόγιον, λέγει, πρέπει νὰ τὴν κατατάξωμεν εἰς ἄλλο σχετικὸν ἐμπόρευμα— εἰς τὰ παστὰ ψάρια!....

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

~~~~~

Τρόπος συμβιβασμοῦ.

— Ἀπορῶ πῶς κατορθώνεις καὶ συμβιβάζεσαι μ' ἐκείνη τὴ γυναῖκά σου; ὅλος ὁ κόσμος τὴν ἔχει πῶς εἶνε διάβολος ξυδατός.

— Ἐγὼ ἐν τούτοις φίλε μου, συμβιβάζομαι περίφημα μαζί της. Τὸ καλοκαίρι πηγαίνει αὐτὴ εἰς τῆς μητέρας της ἔς τὰς Πάτρας, καὶ τὸν χειμῶνά μου περνῶ ἐγὼ ἔς τὸ Παρίσι.

Διαφορὰ ἀξίας.

Χωρικός ἀπολέσας τὴν σύζυγόν του νυμφεύεται τὸ δεύτερον μετὰ τινος μῆνας.

Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ γαμηλίου συμβολαίου ὁ συμβολαιογράφος ζητεῖ παρ' αὐτοῦ τριάκοντα δραχμάς.

— Τριάκοντα δραχμαῖς!.... ἀκριβὰ εἶνε λέγει ὁ ἀγρότης.

— Ὅσον τὸν πρῶτὸ σου γάμο πάλι ἔς ἐμένα ἔκαμες τὸ συμβόλαιον; δὲν πλήρωσες τριάκοντα δραχμαῖς;

— Ναι, κύρ Δημητράκη! μὰ ἄλλο νὰ δώσης γιὰ καινούργιο πράγμα κι' ἄλλο γιὰ μπάλωμα.

~~~~~

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

~~~~~

ΚΑΠΩΝΕΣ ΕΠΩΖΟΝΤΕΣ

Πρὸς ἐπὶ φάσιν ἀντὶ τῶν ὀρνίθων δύνασθε νὰ χρησιμοποιήσητε καὶ τοὺς κάπωνας διδάσκοντες αὐτοὺς τὰ μητρικὰ καθήκοντα κατὰ τὸν ἐξῆς παραδοξότατον τρόπον.

Ἐκλέγετε κάπωνα μεγαλόσωμον ὥστε νὰ καλύπτῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα τὰ ἐπὶ φάσιν καὶ δίδετε εἰς αὐτὸν ψιχία ἄρτου βαπτισμένα ἐντὸς οἴνου. Ὁ κάπων τρώγων ταῦτα μεθύσκειται καὶ ἀποκοιμᾶται. Τότε ἀφαιρεῖτε τὰ πτερά αὐτοῦ κατὰ τὸ στήθος καὶ τὸν θέτετε ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν ὠν, αἵτινα καταλήλθως ἔχετε τάξῃ ἐντὸς κοφφίνου· πλησίον δ' ἐκεῖ τοποθετεῖτε λεκάνην πλήρη ὕδατος καὶ ὀλίγην κριθὴν ἢ σῖτον. Ὁ κάπων μετ' οὐ πολὺ συνέρχεται ἐκ τῆς μέθης καὶ, ἐπειδὴ ὁ στόμαχος αὐτοῦ εἶνε φλογισμένος, αἰσθάνεται πολλὴν εὐχαρίστησιν ἐκ τῆς ἐπαφῆς τῶν ψυχρῶν ὠν — ἢ κατὰ τινὰ ἀστείαν ὑπόθεσιν φαντάζεται ἐν τῇ μέθῃ του ὅτι αὐτὸς ἔτεκε τὰ φῶ. Τὸ ζήτημα εἶνε ὅτι δὲν ἐγκαταλείπει πλέον τὰ φῶ μέχρι τῆς ἐκκολάψεως αὐτῶν, ὅτι συντρίβει τὰ κελύφη ὡς ἡ φιλοσορρογοτάτη τῶν ὀρνίθων κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμὴν, καὶ ἀνατρέφει κατόπιν τοὺς νεοσσούς, ὀδηγῶν εἰς τὴν βοσκήν, περισυλλέγων ὑπὸ τὰς πτερύγας του, ἀμυνόμενος ὑπὲρ αὐτῶν, μιμούμενος ἐκάστοτε τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς ὀρνίθου. Ἡ μεταμόρφωσις εἶνε ἐντελής ἐκπλήττουσα καὶ αὐτοὺς τοὺς σοφοὺς ὀρνιθολόγους.

Σπουδαῖον παρόραμα.— Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ τῆς Ἑστίας (683) σελ. 65 ἀ στιχ. 26 ἀντὶ 1824 γραπτέον 1820, καὶ Καρόλου Δ', γραπτέον Γεωργίου Δ'.